

Til § 15.

Reglen i nr. 3 er bragt i overensstemmelse med § 18, stk. 1 b, i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 (ligningsloven). Dog er bestemmelsen om den efterlevende ægtefælles afskrivningsret med hensyn til éngangsskud m. v., som er præsteret af den afdøde ægtefælle, opretholdt. Den er i overensstemmelse med den forståelse, som anlægges i praksis af den tilsvarende bestemmelse i ligningsloven.

Til § 17.

Efter de tidligere forslag skulle adgangen til at overføre underskud kun kunne bringes til anvendelse på underskud, opstået i indkomstår, for hvilke reformforslagets øvrige regler ville finde anvendelse. Ved ligningsloven har man imidlertid givet fuldt skattepligtige fysiske personer mulighed for at overføre underskud vedrørende det regnskabsår, der ligger til grund for ansættelsen for skatteåret 1957-58, og selv om skattereformforslagets underskudsregel er videregående end ligningslovens, har man fundet det forsvarligt at foreslå, at reglen får gyldighed for underskud, der opstår fra og med det før nævnte regnskabsår.

Til § 23.

Den ændrede formulering er foranlediget af de ved § 3 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 („ligningsloven“) gennemførte regler om beskatningen af danske statsborgere, og visse udenlandske statsborgere, som gør tjeneste ved fremmede magters herværende diplomatiske repræsentationer.

Til § 47.

Reglen i nr. 6 in fine om særlige indkomst-opgørelsesregler for visse dyrskuer m. v. er overført fra § 21, stk. 3, i lov nr. 76 af 28. marts 1956 („udskrivningsloven“).

Til § 97.

De i paragraffen foretagne ændringer er af rent redaktionel karakter, foranlediget af lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

Til § 105.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af de ændringer, der er foreslået i § 23 med hensyn til indkomstskattepligten for personalet ved fremmede diplomatiske repræsentationer m. v.

Til § 129.

Den i nr. 12 foretagne tilføjelse (2.-4. pkt.) til sigter at bringe beskatningsreglerne for rente-

forsikringer og pensionsordninger på linje med den i ligningslovens § 19 c, 2. afsnit, indeholdte regel.

Til § 131.

De i paragraffen foretagne ændringer er dels af rent redaktionel karakter, dels foranlediget af det ændrede ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 151.

I stk. 5 er tilføjet en bestemmelse, svarende til § 39, stk. 1, i lov nr. 76 af 28. marts 1956 („udskrivningsloven“).

Til § 159.

Bestemmelsen i stk. 1 om adgang til udsættelse til 15. februar med at selvangive for visse regnskabspligtige er rettet i overensstemmelse med § 29 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 („ligningsloven“).

Til § 190.

Bestemmelsen er ændret, således at også de kommunale ligningsmyndigheder vil kunne træffe bestemmelse om regnskabsgennemgang m. v. Endvidere har man udeladt bestemmelsen om, at regnskabsgennemgang ikke må foretages af personer, der står i konkurrenceforhold til skatteyderen. Ud fra almindelige forvaltningsretlige grundsætninger er det en selvfølge, at skatteyderens interesser i den nævnte henseende ikke bliver gået for nær.

Efter den oprindelige formulering skulle de lokale myndigheder kunne pålægge dagbøder i tilfælde, hvor skatteyderen ikke efterkom pligten til at stille regnskabsmateriale m. v. til disposition. Man har fundet det rigtigst også i disse tilfælde at henlægge beføjelsen til at pålægge dagbøder til finansministeren (§ 195). Som det fremgår af § 234, vil bødespørgsmålet altid af skatteyderen kunne kræves indbragt for retten.

Til §§ 191 og 192.

Bestemmelserne om oplysningspligten for forsikringsselskaber, pensionskasser m. fl. er flyttet fra § 191 til § 192 og bragt i overensstemmelse med ligningslovens regler.

Til § 195.

Den ændrede formulering skyldes den under bemærkningerne til § 190 omtalte ændring af dagbødestemmelserne i denne paragraf.